

Julkisuuden kiusallisuus

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani; [Teoblogi](#)

Juhlakutsu oli ensimmäinen kerta kun käytimme aika julkisesti tunnettuja nimiä. Suhteemme siihen on hyvin ristiriitainen. Ystävistämme kun löytyy myös yleisemmin tunnettuja henkilöitä. Se oli kunnianosoitusta heidän lahjakkuudelleen ja halua suosittelaa heitä yhä isommalle joukolle.

Toki olemme tietoisia siitä, että julkisesti haluttujen henkilöiden nimien käyttö voi olla myös heidän yleisen haluttavuusarvonsa hyväksikäyttöä: *”Katsokaa nyt. Jos nämäkin arvostamanne ihmiset ovat täällä tai edes onnittelevat meitä, meidän täytyy olla ainakin melkein yhtä haluttavia kuin he.”*

Girardin mukaan halu on tarttuva kuin tauti ja julkisesti haluttujen nimien käyttö on tartunnan tahallista levittämistä.

Muistan erään paljon aiemman tilanteen, jossa hyvin kuuluisa henkilö kävi täällä useita kertoja. Se sai aikaan tiettyä säpinää talon muissa asukeissa. Vähän sen jälkeen keskustelimme aiheesta ystäväporukan kanssa takkatuvalla. Tyttäreni Tiu ilmaisi huolensa siitä minkälaiseksi paikan henki muuttuu jos tulemme julkisten nimien vetovoiman viettelemiksi, ikään kuin heillä olisi joku muita suurempi taianomainen lisäarvo tavallisiin tuntemattomiin ihmisiin verrattuna. Minua liikutti se, että media-alalle pyrkivä tyttäreni herkistyi tälle ongelmalle. Epäsuorasti hän muistutti minua Jeesuksen sanoista:

”Kuinka te voisittekaan uskoa! Te kärkytte kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, joka tulee yhdeltä ja ainoalta Jumalalta.” (Joh 5:44.)

Voisiko sen nasevammin ilmaista. Kaikki vertailumme, kilpailumme, kateutemme ja siitä poikiva väkivalta tiivistyy tähän riipaisevaan sivallukseen. Jos etsimme lisäarvoa itsellemme sen kautta ketä tunnemme, näkökykymme olennaisissa asioissa hämärtyy.

Kiitollisuudella olemme vastaanottaneet huomionosoituksia ja tunnustuksia juhlien jälkeenkin. Monet ovat tulleet henkilöiltä joiden elämäntyötä kohtaan itsekkin tunnemme erityistä arvostusta. Tuntui niin mukavalta kun edes muutama kansakunnan tuntema henkilö muisti meidän pientä ponnistustamme täällä Kruusilan metsässä.

Tässä me nyt kuitenkin olemme. Meissä on nöyryyttä ja turhamaisuutta, kiitollisuutta ja ylpeyttä, anteliaisuutta ja ahneutta, anteeksiantamusta ja kaunaa, rakkautta ja himoa, ahkeruutta ja laiskuutta, vieraanvaraisuutta ja vihaa, kunnioitusta ja kateutta jne. Ihmeellinen oli sen armon henki, joka mahdollisti ratkiriemukkaat juhlat raadollisen totuuden keskellä.

Tarinoita merkityksestä

Emme Railin kanssa ole vuosiin nukkuneet niin vähän kuin synttäriviikon aikana. Monet ovat jälkepäin kysyneet miten olemme niistä toipuneet Niistä juhlista ei todellakaan tarvinnut toipua. Tuskin meillä koskaan aikaisemmin on ollut niin kylläinen ja siunattu olo. En tiedä tarkasti mitä annoimme, mutta itse koimme olevamme vastaanottajia melkein pakahduksiin asti.

Vaikka tietenkin olimme juhlien keskushenkilöitä, emme kuitenkaan olleet. Juhlissa vallitsi Ystävyyden Majatalolle luonteenomainen henki, jossa ihmisillä oli vapaus ja halu tehdä kohtaamistaan vanhoista ja uusista tuttavuuksista juuri sen hetken keskushenkilöitä. Muusikot loivat uusia suhteita ja yhteistyösopimuksia keskenään. Monet uudet tuttavuudet ovat jatkuneet juhlan jälkeen ja useat käyttivät tilaisuutta hyväkseen tutustua paikan henkeen ensimmäistä kertaa.

Musiikin lomassa kuulumme monta liikuttavaa kertomusta tämän paikan merkityksestä eri ihmisille. Vieraat kertoivat julkisesti hyvinkin intiimejä kasvutarinoita ja vuosia kestäneistä prosesseista, joissa Ystävyyden Majatalolla on ollut tärkeä merkitys.

”Kun huonossa olossa tulee tänne, tulee vieläkin huonompi olo.”

Tämä oli sarkastinen kiitollisuuden ilmaisu sille, että tämä on paikka, jossa huono olo tulee vihdoin otettua vastaan.

”Kun huomaan, että alan ylipärjävyydessäni käydä ylikierroksilla, olen oppinut hakeutumaan Ystävyyden Majataloon, jossa voin rauhassa tunnistaa rajani ja olla tarvitseva.”

”Täällä olen saanut tutustua seksuaalisuuteeni ilman häpeää ja syyllisyyttä.”

”Minä jo luulin etten enää tarvitse Ystävyyden Majataloa, mutta kun tuli viimeinen mahdollisuus tehdä sovintoa vanhempieni kanssa löysin itseni täältä hakemassa opastusta.”

”Minulla ei ole varaa kesämökkiin. Tämä on minun kesämökkini. Joka kerta kun tulen tänne pihallani on tapahtunut jotain uutta ja virkistävää. Se muuttuu kuin itsestään viehättäväksi joka vuosi. Minun ei tarvitse kantaa vastuutta sen kunnosta, mutta voin silti osallistua sen kunnostamiseen juuri niin paljon kuin huvittaa.”

”Olen aloittanut suhteeni tänne ongelma-asiakkaana. Monen vuoden jälkeen näen itseni ihan täysivaltaisena ystävänä. Se on vaatinut minulta aika paljon uskoa ja uskallusta.”

”Tämä on minulle vaihtoehtoinen koti. Omassa kodissani olen kokenut vain fyysistä ja seksuaalista väkivaltaa.”

”Tänään yöpyisin varmaan jonkun sillan alla, jollen olisi saanut tilapäiskotia täältä.”

”Täällä olen oppinut etteivät kielteisetkään tunteet ja niiden ilmaisu katkaise yhteyttä. Ainoastaan sydämen sulkeminen tekee sen.”

”Täällä en ole koskaan arkaillut esittää kakkien kiusallisimpia epäilyksiäni. Se on antanut hengelliselle kasvulleni uutta voimaa.”

Monet puhuivat myös siitä etämerkityksestä, joka paikallamme on pelkän olemassaolonsa kautta. Monet ovat selvinneet tiukasta tilanteesta vain sen tietoisuuden varassa, että jos eivät selviä, he voivat tulla tänne.